

Fitxa tècnica

Guió Jimmy Keyrouz **Fotografia** Joe Saade **Música** Gabriel Yared **Interpretació** Adel Karam, Sara Abi Kanaan, Tarek Yaacoub, Hassan Mrad, Rola Beksmati, Mounir Maasri, Ibrahim El Kurdi, Julian Farhat **Durada** 111 min **Gènere** Ficció **Llengües** Àrab, amb subtítols en català

Sinopsi

Un pianista intenta fugir de la persecució a què és sotmès a la seva ciutat de l'Orient Mitjà, on la música i les modernes maneres de viure han estat prohibides pels líders islamistes extremistes. (FilmAffinity)

Crítica

La tecla de la llibertat

Amb banda sonora de l'oscaritzat Gabriel Yared, l'Atlantida comença amb aquesta pel·lícula libanesa. La cinta va ser seleccionada per a la Secció Oficial del Canes que la pandèmia va cancel·lar (2020) i va representar el seu país als Oscar.

En tot conflicte amb rerefons religiós, o de polítiques repressores, hi ha sempre diversos components comuns: els col·laboracionistes, els dissidents i un menyspreu gairebé total per la cultura. Es cremen llibres, es prohibeix la música. Tot allò que pugui proporcionar una mica de pau i tranquil·litat espiritual. Sobre això ens parla la cinta de Jimmy Keyrouz.

En una ciutat de l'Orient Mitjà, assetjada per un règim militar d'extremisme islamista, hi viuen el Karim, un pianista, i la seva família. El piano que tenen a casa seva, que el Karim amb prou feines pot tocar de forma clandestina, es converteix en un símbol de la llibertat. El Karim el toca com a mostra de desobediència, alhora que el vol vendre per aconseguir els diners que li permetin sortir del país. Malmès pels trets d'un militar, aquest símbol malferit farà que el Karim emprengui un viatge a una zona més conflictiva encara, buscant peces per reparar la clau per a un futur millor. Aquest viatge permet a la pel·lícula mostrar-nos la destrucció d'un país que ha sucumbit a les bombes.

Pel camí el Karim es relacionarà amb personatges que tenen el seu propi relat en aquest tipus de conflictes: organitzacions paramilitars femenines que lluiten per uns drets que se'ls escorren entre els dits dels militars que les engatellen; gent que està disposada a ajudar sense preguntar. Aquest viatge de vida i tornada no sembla alterar la intenció del Karim de no lluitar. Almenys, amb armes. Perquè la seva intenció d'arreglar i vendre el piano l'enfronta a la resta de la seva família. Al final, el Karim entén que el piano és també una arma. La seva, la que ell pot i sap manejar. Les tecles trencades del piano, com la societat trencada en què viu el Karim, reconstruïdes per ser utilitzades en la lluita. Potent i descoratjadora analogia, que ens demostra, una vegada més, que no prendre part en un conflicte significa que, d'una manera o altra, es pren partit.

Per construir el seu relat, Keyrouz utilitza un muntatge sobri, en què la càmera no defuig dels moments més durs. No obstant això, hi ha un punt asèptic en el seu acostament, que si bé fa que la cinta no caigui en excessos emocionals, pot resultar una mica fred. En qualsevol cas, Keyrouz sembla funcionar amb el «menys és més», cosa que s'agraeix en una òpera prima com ho és aquesta **Broken Keys**.

“Broken Keys”: premis i seleccions principals

3 premis:

- Festival Internacional de Cinema de Friburg 2022: premi del públic
- Festival de cinema independent de Washington DC 2021: premi del públic a la millor pel·lícula i premi Signis a la millor pel·lícula

i 5 nominacions

Jimmy Keyrouz

Filmografia com a director

2021 *Broken Keys*

2018 *The Holy Goats* (documental)

2016 *Nocturne in Black* (curtmetratge)

2013 *Mischievous* (curtmetratge)

Biografia

Jimmy Keyrouz és un director, productor i guionista libanès, que viu a Nova York. Va estudiar cinema a l'Institute of Audiovisuals and Cinema, a Beirut, i en graduar-se va començar a dirigir vídeos i anuncis per a la televisió. Els bons resultats d'aquells primers treballs li van valer ser reconegut com un dels directors a seguir al seu país. Cap al 2012, va ingressar al programa de mestratge en guió i direcció a la Universitat de Columbia a Nova York. Després de dos reeixits curtmetratges, *Mischievous* (2013) i *Nocturno en negro* (2016), Keyrouz va dirigir el seu primer llargmetratge, ***Broken Keys / Le dernier piano*** (2020), un drama de guerra inspirat en fets reals que va ser seleccionat per competir al Festival de Canes. També va ser assistent de Columbia, on va impartir classes de direcció i escriptura.

Organització:

En conveni amb:

Amb el suport de:

